

Quarum formosi sunt hic juvenes generosi.
 Tu petis econtra sed spiritualia monstra.
 Expers stas artis credens his jurgia Martis.
 His quia confidis, de pugna victus abibis.
 Jam tu cognoscis, quod nos non vincere possis.
 Præsidium gentes cum dent simulacra colentes,
 Instar jumentum fugientes jussu documenti.
 Cum reputes vivos de congressu fugitivos,
 Inferni divos cur optabis redivivos,
 Quos lex Plutonis damnavit fauce draconis.
 Non resonante lyra ejus mulcebitur ira,
 Quicquid hic acceptat, nullius jam prece reddat?
 Surgens de tumba te non tegit Herculis umbra.
 Hunc tibi semideum scio non præstare tropæum
 Rursus iniquorum crescit cultura deorum.
 Il si tu credis, prorsus ratione carebis,
 Jungere gentiles Christi velit ut sibi miles.
 Nunquam certabit socio conamine David.
 Herculeas pugnas nullis precibus sibi jungas.
 Christicolæ servi fugiant in agone protervi,
 Cultus atrorum sortiti dæmoniorum.
 Qui dum vivebant, non umquam lite carebant,
 Nec possunt jungi socio, non agmine fungi.
 Has belli sortes scio non sociare cohortes.
 Quas si conducis, tenebris das munia lucis.
 Talibus offensi, vel cœlicolæ reprehensi
 Te non sectantur, sed nobiscum comitantur.
 Tutores nostri, quos tu non quærere nosti,
 Sed seductores sequeris, quod postmodo plores,
 Vivis defuncti si sint certamine juncti.
 Hanc armaturam scio non nobis nocituram.
 Jam denatura, nisi discedant sua jura.
 Sed cur vis hostes, proprios dimittere postes?
 Illic tu pervilis nostris superabere pilis
 Istuc ceriti, nugacis nilque periti
 Si tua procedant, et nos convicia lædant,
 Fortes athletas, poterisque videre poetas.
 Numquam cedentes, cum tu fugiendo clientes
 Alvo divisa pareas nostrata sarissa [cod. sarissa].

A Velox ut ventus fuget omnis nempe juvenis,
 Quando truncatur, quisquis tibi collateratur.
 Perfossus costis moribundus vinceris hostis
 Terra procumbis referendo [f. reserando] viscera
 [lumbis]

Postremo fessus, telorum turbine pressus
 Noster captivus, ne sis post hæc fugitivus,
 Nobis infestus, nulla ratione molestus,
 Ducaris frenis constrictus sive catenis,
 Carcere conclusus plangens, aut compe de trusus.
 Jam nos irrita, quo sic pereat tua vita.
 Desine nunc iræ vel nostræ damna subire.
 Utile cognoscis, si pacis munera poscis.
 Ne venias duplex, sed trade manus cito supplex.
 Suscipiens regis nostri moderamina legis,

B Cum penitus vires desint in corde viriles
 Temet tutandi vel nos umquam superandi,
 Stultitia captum sic, ad nihilumque redactum,
 Istic ægrotum volumus te sumere potum
 Funditus insontis nostri de flumine fontis
 Expers est fellis nimia dulcedine mellis.
 Istinc si discis statim sensu respiscis.
 Recte vivendi potaris et dogma loquendi.
 Hæc si contemnis, seu nostrates reprehendis,
 Herculeæ fibra crescens siccabitur hydra,
 De nobisque mori tibi tunc continget honori.
 Nos non devinces, licet inferni tibi princeps
 Infernum linquat, sic auxiliando propinquat.
 Perdere compellis nos te, pugnando repellis.
 C Ex hoc desistas, ulla ratione resistas.
 Istic præscriptum metrico modulamine dictum.
 Cum precor ejus opem, nec non venerabile nomen.
 De cujus donis modulo fungor rationis,
 Credens dicentis sic scripturæ documentis.
 Nomine signetis Domini vos, quicquid agetis.
 Nobis ductores verbi dum posco satoris
 Agrum divinum plantantes semine primum.

(Cætera deesse videntur.)

ANTE MEDIUM SÆCULUM.

EBERHARDUS

ABBAS TEGERNSENSIS.

EBERHARDI EPISTOLÆ.

(Edidit R. P. PEZIU, *Thesaurus Anecd. nov.*, V, 1, 435.)

Digitized by Google

nunc degimus, Quocirca petimus, si absque consensu fratrum vestrorum ad nos venire non vultis, a cunctis fratribus licentiam petatis de nostro nomine, ut nobiscum aliquantulum temporis manere possitis, ut de vestro vivere tantum gaudeamus, quantum mœsti fuimus, cum vos in Italia defunctum esse audivimus.

II.

Ad Udalricum comitem. Rogat ne graviter ferat quod eo non interrogato Sigihardum monasterii sui advocatum delegerit, etc.

EBERHARDUS, famulorum Dei vilissimus servus, domno comiti O. [ODALRICO, seu UDALRICO] devotum servitium, jugemque instantiam precaminum in Christo.

Quia aliunde non habemus tam firmum suffugium sicut in vobis, jugiter insistimus succlamando vos modo opportune interdum importune. Jussu domni nostri ducis, consilio monachicæ congregationis, petitioneque totius familiæ nobis subjectæ Sigihardum constituimus nobis advocatum. Et quia vos non fuitis cum duce, aut in tali vicinitate, ut vestri licentiam petere possemus, precamur ne nobis irascamini super hoc negotio, sed cum vestra sit gratia. Petimus etiam per clementiam vestram, jubete vestro militi Pennoni, ut famulos et ancillas Sancti Quirini, quæ ad nos pertinent, nobis reddat. Si ille dicit nos habere aliquos de suo beneficio, reddimus sibi libenter. Vestro militi Wolfoldo præcepistis ut nobis redderet decimationem ad Ismaninga, quod adhuc noluit facere. Idcirco iterum iterumque precamur ut nuntium vestrum cum isto præsentis nuntio nostro mittatis, qui hoc ei a vobis firmiter præcipiat ut nobis decimationem reddat. Valet.

III.

Ad Godehardum, ut videtur, abbatem Nideraltah., cui fratrem Eginonem commendat.

Abbati G., monachicæ vitæ provisorio doctissimo, E. vestri servitor devotus, fratresque sibi subjecti, quidquid filii dilectissimo Patri,

Confratrem nostrum Eginonem, quem gremiolo vilitatis nostræ, prout potuimus, modicum temporis vice vestra nutriebamus, modo ab eo rogati remittimus illum vestræ paternitati. Omnes a minimo usque ad maximum pedibus vestris provoluti petimus, supplicamus, ut eum, hoc est medietatem cordis nostri, charitative suscipiatis in locum veræ filiationis, ne aliter circa eum exterius agatis, quem quotidie interius Christo Deo parere non cessatis. Si aliquid delicti in vos commisit verbo vel facto, ut nos fragiles quotidie solemus, totum Deo nobisque dimitti precamur: et, si minime digni sumus pro

A ctique congregatione, quæcunque possumus oratione et famulamine.

Libenter ad vos veniremus, priusquam de hac regione ad aliam pergeretis, et ut dilectissimum dominum merito debemus, videremus, atque colloqueremur. Sed adhuc nihil habemus præ manibus, quod vobis sit honorificum, offerendum, aut nobis fructiferum. Impedit etiam me frequens corporis ægritudo, et improvisa præparatio equitum vel equorum ad eam repentinam equitationem.

Ut nobis comitem Udalricum vestra potestativa manu advocatum monasterii detis, in præsentis rogamus. Quantam penuriam fratres patiuntur, ad illos palam dicere erubesco. Vobis namque totum ut est timeo profiteri. Sed de his nobis subveniendum solius Dei singulare vestrique paternum præstolamur solatium.

V.

Ad Theomonem seu Dremonem comitem, ut monasterii prædium ad Hullam situ protegere ac ab iniquis invasoribus defendere dignetur.

THEOMONI venerando comiti, E., abbas indignus, salutem in Domino.

Rogamus, mi domine, ut pietatis vestræ solatium habere possimus in omnibus negotiis nostris. Quo solatio maxime indigemus in his locis quibus vos potestatem habetis. Quidquid enim ad Halla habemus in familia, aut in aliis rebus, cito determinabitur, et abstrahetur ab inimicis, nisi vos propter Deum et sanctum Quirinum hoc defendatis et contradicatis, quod petimus ut faciatis ubicunque possitis. Valet.

VI.

Ad eumdem, ut præsentium latorem aut aliquo honesto officio munerari, aut eidem veniam alium Dominum demerendi dare ne gravetur.

E., solo nomine monachus vocitatus, comiti D., dilectissimo consanguineo, salutem in Christo.

Iste noster amicus vestrique servitor devotus venit ad nos, conquerens nihil se unquam digne laborasse in vestro servitio aut vestri antecessorum, atque idcirco dicit se adhuc carere beneficio. Fatetur namque libentius se vobis velle ministrare quam aliquo homini alio, si ei vel aliquam modicam faciatis misericordiam. Cui petimus ut aliquid auxilii faciatis, vel in beneficio aut in aliquo negotio sibi necessario. Quod si non vultis, monemus atque rogamus ut illum cum gratiosa licentia vestra alium sibi dominum conquirere permittatis.

VII.

Ad H. Remittit ei quemdam fratrem, et ut hujus diligentem curam habeat, adhortatur.

H., fama totius bonitatis ubique diffamata, E. fratremque sibi subjecti, salutem in Christo

consumatur inutiliter, aut spes eorum qui illum miserunt, cassetur. Si vestræ voluntatis aliquid in eo possumus implere, adhuc pro eo infatigabiliter libenterque, ut cœpimus, laboramus. Alia servitia præ manibus non habemus; quamvis indigni, tamen memoriam vestri facimus jugiter in nostris orationibus. Valete in Christo.

VIII.

Ad Engelbertum (1) ep. Frisingensem, de obitu Otperti monachi, quem precibus juvari rogat.

Seniori nostro antistiti E., quidquid dilecto domino subditus.

Frater noster O., presbyter et monachus obiit VIII Id. Aprilis: pro cuius requie preces per sancta loca episcopi vestri præcipite facere, ut confidimus vestræ pietati.

IX.

Ad Juditham, illustrem feminam, quam rogat ut afflicte valetudini suæ medicinam consulere ne gravetur.

Domnæ dignæ totiusque reverentiæ cum sanctitate amplectendæ JUDITHÆ, EBERHARDUS fidelissima cum orationis devotione servitutis notamina.

Vestræ pietatis gratiam sano et integro me habere profectu, dulcius melle, satiusque lacte os meum jucundatur gustu. Spei mei anchoram specifico quasi munimine in vos cum extendam, quasi essem in illo firmissimo et inextinguibili Babylonæ turri, a cuiusque impugnantis incursu me credo tuendum. Infirmis periculis, quia semper conturbor corporis, aliquam ad remedium potionis confectio- nem, adjunctoque coriofole nutrimento cum aliis pigmentis, necesse ad hoc habendis, precor, mittendam. Qualiter autem ipsa potio qualive cautione sit accipienda, et vel sursum, vel deorsum sit eructanda, litteris assignate; et si sanitati restituor, veluti proprius in postmodum vester, scitote, quia existam. De renibus etiam cervæ aut tale quid, in quo pinguedo continetur, mittere dignemini, quia maceræ carnis duritia in dentium meorum morsu, etiam tritorum, nihil aliud est nisi molestia. Quomodo, si fieri possit, ut potus confectio ante Quadragesimam veniat, deprecor. Valete.

X.

Ad Wigonem decanum Phuhtwangensem, a quo suffragio orationum, aliisque charitatis officiis, quæ abeunti sibi addixerat, juvari postulat.

Domno et venerabili Wigoni decano, omni boni-

tate conspicuo, atque cunctis dilectissimis confratribus E. pro pudor! in cunctis exorbitans, insolubilem nodum intemeratæ dilectionis.

Quia unumquodque igitur negotium in seipso imbecille, indiget alterius sustentamine, idcirco vestræ solitæ pietatis haud ignarus precor subnixæ ut solaminis recordemini, mihi, priusquam a vobis recessissem, promisi, quod modo, ut implere dignemini, submisso postulo. Admodum namque expavescendum mecum revolve quid debeam pro voto quod in cunctis me servare jam dudum spondi, quamvis coacte, ne mollis et dissolutus in tanto opere habitus, divinam aliquomodo incurram offensam. Propter hoc enim nunc sudandum foret ad placandam divinam clementiam: quia, quæ inhianter et indefesse rogare debui, ut nostis, cum maxima, cheu! reocrastinatione ac recalcitratione refutavi. Quapropter vestri fulciminis atque oraminis, nec non aliorum, æque Deum timentium satis indigeo, ne mihi non eveniat quod sacra Scriptura clamat: Quia nec calidus nec frigidus habetis, sed tepidus solummodo diiudicaris, idcirco de ore meo evomeris. Valete

XI.

Ad Heinricum regem. implorat ejus auxilium contra quosdam qui certum ad lacum Tegernensem locum sibi auferre moliantur.

II. regali solio dignissimo, E., Tegernsensis monasterii abbas, vestra gratia subrogatus, quidquid servus in regales amministrationes.

Cum undique inimicorum stringimur persecutionibus, nullum in his omnibus, post Deum, nisi ad vos suffugium speramus. Idcirco laboramus, et in omnibus deficimus, quia non habemus a quibus fideliter res Ecclesiæ defensas videamus. O quam magna regalis potentia! Dicit tantum: Fiat, et perpetuum est. Hæc vestra vis imperialis auctoritatis ad nos, precamur, usque pertingat. Est locus super littus Tegernsensis stagni situs, quem Poppo et Piligrimus frater ejus, simulque mater illorum abstrahere injuste a domo Dei in suos usus hæreditarios nituntur. Sed precamur ut vestro imperiali jussu hoc interdicatis, ne falsis aut corruptis pecunia iudicibus a domo Dei abstrahatur priusquam in præsentia vestri dijudicetur.

(1) Ita quidem conjicio, tametsi Catal. epp. Fris. et abb. Tegerns. apud Hund. non satis annuant.